

Привечеръ въ градската градина засвири музика и околорътъ и вжтрѣ свѣтнаха фенери и разноцвѣтни и разнovidни лампиони. Градината прѣдставяше чуденъ изгледъ, особно за единъ провинциялъ. Вжтрѣ, по тротоара около нея, по Александровския площадъ и съседнитѣ улици почна да се събира най-разнообразна публика. Почнаха да се хвъргатъ и ракети.

Дѣдо Генко имаше голѣмъ меракъ да види и дунаанма и да послуша отблизу музикитѣ. Такова нѣщо бѣше виждалъ въ околийския градъ прѣди двадесегина и повече години, когато въ размирното врѣме се бѣше въцарилъ сегашниятъ султанъ Хамидъ. Та и какво бѣше тогава? Турска работа: по конака и по вратитѣ на всички къщи бѣха запалени фенери съ шарени лоеви свѣщи, всрѣдъ пазаря запалиха 4—5 катраняви тулума, турени върху колове, тѣпани заудряха, зурли запискаха и нѣколко пияни турци, дрипави мръсни цигани и циганки играеха най-безобразенъ кючекъ, и наоколо имъ събрана тѣлпа отъ турци и българи, дошли въ овчи възторгъ отъ гледката. А пъкъ въ Бойково можеше ли сега да стане такава дунаанма като тука? Дѣдо Генко узна, че на дунаанмата сега казватъ или мунация.

Слѣдъ вечеря баща, синъ и снаха се поведоха изъ улицитѣ, — впрочемъ, снахата вървѣше много напрѣдъ и бѣше се събрала съ друга компания — обиколиха нѣколко пѣти градината, пакъ влѣхоха вжтрѣ и седнаха на една скамейка въ затулено кюше. На буфета до маси бѣше насѣдалъ много народъ отъ аристокрацията — мъже, жени, па и дѣца — пиеха бира, кафе или ядѣха сладки, ледено, а вредъ, дори и въ най-скришнитѣ алейки, въ свѣтлината на фенеритѣ и въ благоприятната тъмнина се движеше народъ отъ разнитѣ слоеве, нации, вѣри, полъ и възраст на това вавилонско смѣшение, което се нарича софийско население, любуваха се на музиката, на зрѣлището и мечтаеха на луната, жадно гълтаха разхладения въздухъ подсладенъ отъ арома на безбройнитѣ нацѣвтѣли цвѣтя и дървета, срѣщаха се, изгледваха се важно или симпатично, разминуваха се, обръщаха главитѣ си или отваряха пѣтъ, поспираха се, пакъ трѣгваха, бутаха се случайно или